

Čistý scénář i s přepisem nahrávek:

Vypravěč:

Jiří Sekereš se narodil do poválečného Mikulova. Doba byla těžká, potravin málo a ještě k tomu na příděl. I malý Jirka se už odmala musel zapojit do práce. Vzorem a hlavním rádcem v životě mu byla maminka. Vedla ho k tomu, aby se o sebe vždy dokázal postarat. Jeho velkou zálibou se brzy stala rádia. To první vyměnil s kamarádem za hrdličky.

Záznam pana Sekereše:

On se zmínil, že má krystalku a že s ní poslouchá rádia různé, že má sluchátka a nepotřebuje žádné baterie, nic. Jemu se líbily ty moje hrdličky a mě zas ta krystalka. Tak jsme je mezi sebou vyměnili. Já jsem mu dal hrdličky a on mě krystalku.

Vypravěč:

Ve Vranovicích později společně s kamarádem objevili radioklub. Učili se morseovku i navazovat spojení. V rámci povinné vojenské služby se pak Jiří díky tomu stal okamžitě radistou. Právě na vojně v havlíčkově brodě ho také zastihly srpnové události roku 1968.

Záznam pana Sekereše:

Když oni přijeli, tak jsem zrovna dělal dozorčího roty. To bylo v jedenáct hodin v noci, měl jsem malý tranzistoráček - Doris, a poslouchal jsem nějaké písničky a najednou: "Zvláštní zpráva, byli jsme napadeni vojskem Sovětského svazu a vojsky z okolních států"

Já jsem se domluvil s klukama, že budu vysílat. Přijímat československý rozhlas a zároveň ho vysílat na dvou až třech frekvencích jiných, abych jim dal víc práce nás rušit. A pak se jsem si vyrobil takovou rušičku a tím jsem rušil jejich provoz. Naladil jsem se na jejich frekvenci a oni se pak nemohli domluvit.

Došlo k situaci, že oni mě zaměřili, odkud vysílám a začali nalítávat nad našima kasárnama. My jsme tomu říkali obří létající pevnost, takové obří letadlo. Letěli tak blízko, že nám vyletělo několik desítek tabulek jenom tou tlakovou vlnou.

Přišly dvě delegace na náš útvar, oficiální. Přijely tanky, že nám rozstřílí tu budovu odkud vysíláme.

Vypravěč:

I přes velké nebezpečí se nikomu nic nestalo.

Jiří Sekereš se po návratu z vojny vrátil do rodného Mikulova, pracoval jako technik a svářeč, ale radioamatérství zůstal věrný. Ve volném čase jezdil a opravoval televize, rádia i jinou domácí techniku. Spolu s kamarády také znovu otevřel mikulovský radioklub a své zkušenosti dodnes předává mladší generaci.